

ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ ПОСЛУГ ОХОРОННИМИ АГЕНТСТВАМИ В УКРАЇНІ

В.О. Голубкова, студентка

науковий керівник: С.О. Черкасова, к.е.н., доцент

Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса

В умовах ринкових відносин особливої актуальності набуває проблематика забезпечення фізичного захисту та безпеки активів (прав власності) суб'єктів господарської діяльності й фізичних осіб через здійснення охоронної діяльності. На сьогоднішній день ринок охоронних послуг в Україні динамічно розвивається: його обороти стабільно зростають, так само як і кількість працюючих на ньому осіб та підприємств. При цьому актуальними залишаються питання обліково-аналітичного забезпечення розрахунків з надання охоронних послуг суб'єктами охоронної діяльності, до яких відносять Державну службу охорони при МВС України (ДСО) та недержавні служби безпеки (приватні охоронні структури), зокрема охоронні агентства.

Основним нормативним документом, який регламентує охоронну діяльність в Україні являється Закон України «Про охоронну діяльність» [1]. Відповідно до цього закону суб'єкти охоронної діяльності здійснюють таку діяльність на підставі отриманої в установленому порядку ліцензії.

Ліцензування охоронної діяльності здійснюється відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» [2]. Цим законом передбачена необхідність отримання ліцензій на такий вид діяльності як надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності, надання послуг з охорони громадян.

Ліцензійні умови визначають організаційні, кваліфікаційні та особливі вимоги провадження господарської діяльності з надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності, надання послуг з охорони громадян.

При цьому під охороною майна визначають діяльність суб'єктів охоронної діяльності з організації та практичного здійснення на підставі цивільно-правових договорів заходів, спрямованих на забезпечення схоронності, цілісності визначених власником майна належних йому будівель, споруд, іншого рухомого та нерухомого майна з метою відвернення та/або недопущення безпосередніх посягань на майно, припинення не санкціонованого власником доступу до нього для збереження його фізичного стану і забезпечення здійснення власником цього майна всіх належних йому повноважень щодо нього [3].

Охорона громадян – це діяльність суб'єктів охоронної діяльності з організації та практичного здійснення заходів, спрямованих на забезпечення особистої безпеки індивідуально визначеної фізичної особи шляхом відвернення та/або недопущення негативного безпосереднього впливу факторів кримінального, побутового або екологічного характеру на стан її життєдіяльності [3].

Охоронну діяльність можуть провадити на всій території України юридичні особи, а також фізичні особи-підприємці на підставі ліцензії за наявності матеріально-технічної бази, необхідної для провадження такої діяльності, та за умови виконання такими особами організаційних, кадрових і технологічних вимог, передбачених ліцензійними умовами.

При цьому суб'єкт недержавної охоронної діяльності є суб'єктом підприємницької діяльності з надання на договірній основі послуг юридичним і фізичним особам по здійсненню заходів охорони та безпеки, а також суб'єкт господарювання,

заснований на недержавній формі власності, що здійснює охоронну діяльність щодо належного йому майна, забезпечення особистої безпеки своїх засновників або посадових осіб, є самостійним господарюючим статутним суб'єктом, який має права юридичної особи та здійснює охоронну діяльність з метою одержання прибутку (доходу) [3].

Для одержання ліцензії охоронне агентство повинне надати до ліцензійного органу наступні документи: а) заяву на одержання ліцензії; б) засвідчені нотаріально копії установчих документів (для юридичної особи); в) засвідчені відбитком печатки підприємства копії документів, які підтверджують рівень освіти, кваліфікації та стаж роботи співробітників, необхідні для здійснення відповідного виду господарської діяльності [4].

Під час здійснення охоронної діяльності персоналу недержавних охоронних установ забороняється: а) удаватися до неправомірних дій, що посягають на права і свободи громадян, ставлять під загрозу їх життя, здоров'я, честь, гідність та майно; б) видавати себе за представників правоохоронних органів; в) використовувати формений одяг працівників Міністерства внутрішніх справ України, інших правоохоронних органів [4]. Ціни на охоронні послуги залежать від рівня витрат охоронного агентства на забезпечення захисту інтересів клієнта. Значну частину собівартості послуг формує фонд заробітної плати, яку отримують фахівці, що забезпечують безпеку об'єктів або людей.

Отже, можна зробити висновок, що на сьогоднішній день охоронна діяльність являється специфічним та особливим видом діяльності, що пов'язана з ризиком для життя не тільки для самих працівників охорони, а й для оточуючих. При її здійсненні необхідна певна спеціалізація і відповідний рівень підготовки фахівців, без яких протидіяти злочинним посяганням на безпеку активів (прав власності) суб'єктів господарської діяльності й життя фізичних осіб неможливо. Відповідно, приватні охоронні агентства посідають чільне місце в системі органів, що здійснюють профілактику правопорушень, та них особливого значення набуває необхідність дотримання досить жорстких вимог ліцензійних умов щодо підбору персоналу та організації відповідного обліково-аналітичного забезпечення розрахунків з клієнтами з наданнями якісних охоронних послуг, що вимагає проведення подальших наукових досліджень в рамках означеної проблематики.

Література:

1. Закон України “Про охоронну діяльність”, № 4616-VI від 22.03.2012 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4616-17>
2. Закон України “Про ліцензування певних видів господарської діяльності”, № 222-VIII від 02.03.2015 р. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/222-19/page3>
3. Ярошенко Ю. О. Особливості послуг приватних охоронних структур за сучасним законодавством / Ю. О. Ярошенко // Проблеми правової реформи та розбудови громадського суспільства в Україні : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 1–2 листоп. 2013 р.). – Х., 2013. – С. 48–51.
4. Державний контроль за діяльністю приватних охоронних підприємств / І. В. Потайчук // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2017. – № 1(15).